

ἢ πυροβολισμῶν, ἐξηγοῦμεν τότε τὸν εἰς ἐγκληματοπόλεις μετασχηματισμὸν δολοκλήρων χωρίων.

Ἄλλ' ἴσως ὑπὸ τὰ φαινόμενα ταῦτα τῆς μὴ καταδιώξεως ἐγκρύπτεται ἀναμορφωτικὸν τι σχέδιον διοργανώσεως καὶ ἐκπαιδευτικοῦ φηγοδικίας σώματος, ὅτε πλέον σιωπῶμεν χάσκοντες καὶ μὴ ξεύροντες τί νὰ πούμε.

Εὐρώτας

Ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἐν Κρήτῃ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μαυρομάτη εἶναι ὕβρις πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζομένην Κρήτην, ἥτις διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιδοκιμάσασα καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐθνικὴν πορείαν τοῦ κ. Μαυρομάτη, ἠτήσατο παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, εἶναι δὲ καὶ κτύπος κατὰ τοῦ ἐν Κρήτῃ διεξαγομένου ἐθνικοῦ ἀγῶνος, διότι ἡ ἀπόλυσις αὕτη ἐγένετο κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ ἑλληνομάχου διοικητοῦ τῆς Κρήτης Φωτιάδου, ἐπειδὴ ὁ κ. Μαυρομάτης δὲν ἠθέλησε νὰ προδώσῃ τὸ καθήκον τοῦ καὶ νὰ γείνη ὄργανον τῶν κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ σχεδίων τοῦ Φωτιάδου. Ἐν γνώσει δὲ καὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου τῆς ἀπολύσεως ταύτης ἐπροκάλεσεν αὐτὴν ὁ κ. Τρικούπης, ὡς θέλουσι πεισθῆ πάντες ἐκ τῶν μετ' ὀλίγον δημοσιευθησόμενων περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· ἐκ τῶν δημοσιευθέντων δὲ τούτων, ἐφ' ὧν ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν πατριωτῶν, θέλουσιν ἐννοήσῃ οἱ ἀναγνώσται καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐνεργείας. Ταῦτα δὲ λέγω ἐν τῇ ιδιότητι τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀναμειγμένου εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Κρήτης, ἀναμιχθέντος δὲ καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, τὴν ἀφορώσαν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κ. Μαυρομάτη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1883.

Κ. Ἀργυρόπουλος
βουλευτής.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Δημητσάνης τὰ ἐπόμενα :

Ἐν Παλούμπα τῆς Ἡραίας διετέλει ἀπὸ 48 ἐτῶν ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς Ἀναστάσιος Παροσκειούπουλος. Ἄλλ' ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἀποτελουμένη ἀπὸ τούτων ἱερέων Νικόλαον Σακελλαρίου, Χαράλαμπον Δημητρίου Καρατζᾶν καὶ Χαράλαμπον Δημητρίου, ἀφῆρεσε τὸν τίτλον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ τὸν χρηστὸν ἱερέα Ἀναστάσιον Παροσκειούπουλον, διότι ἀφ' ἑνὸς εἶχε τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην νὰ μὴ δίδῃ παρανόμους ἀδείας γάμων, οὔτε ἄλλας εὐολίας νὰ παρέχῃ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶχε τὴν αὐθάδειαν ν' ἀποκαλύψῃ σκανδαλώδεις πράξεις τοῦ εὐσεβεστάτου Παπανικολῆ. Οὕτω νῦν ὁ κύριος Παπανικολῆς, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε δὲν ἐδυσκολοῦτο νὰ ἐπιπορεύῃ δι' ἐξήκοντα δραχμὰς προσχομένους ἀπὸ διάφορα τρόφιμα, εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς συμπολίτας του, ἀλλὰ μὴ τὴν ἀξιώματόν. Εἶναι ὅμως συγκαταβατικὸς. Δι' ἐκάστην ἀδειαν γάμου δὲν παίρνει ἡ μόνον δύο γέρους (δύο ἐκατοντάφραγκα), ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀδειαν. Ἀλλὰ μὴ ὅλην τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πολλοῦ μὴ δυνάμενοι νὰ οἰκονομήσωσι τοὺς δύο γέρους τελοῦν τοὺς γάμους των — ἐνίοτε καὶ μετὰ συγγενῶν — ἀνευ στέψεως.

Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν τί θὰ πράξῃ ἡ Σύνοδος πρὸς τὴν ἐδόθη ἰδιαιτέρα καταγγελία.

* *

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πάππας βασιλεύς. Εἰς Ρώμην τελεῖται κατ' ἔτος ἐν

τῷ ἀπεράντῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου τελετὴ ἐκ τῶν παραδοξωτέρων. Ὁ Μέγας Ποντίφηξ δηλαδὴ δέχεται περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου χιλιάδας προσκυνητῶν οἵτινες ἀπὸ ὅλων τῶν σημείων τῆς Εὐρώπης σπεύδουν νὰ προσφέρωσιν τὰ σεβάσματα των εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας. Οἱ προσκυνῆται οὗτοι φέρουσι περίπου τὸ αὐτὸ μελανὸν ἔνδυμα τῶν ἱερωμένων, ἀλλ' εἶναι ποικίλον τὴν μορφήν, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἀνάστημα, τὴν σωματικὴν εὐεξίαν. Διακρίνονται μεταξὺ τούτων παχεῖς ὡς χοῖροι ὑπερβάσαι ἤδη τὸν ἑννατον μῆνα, καὶ εἶναι ὅλοι πλούσιοι, ρυπαροὶ καὶ παρδαλόχροοι! ὅλοι λοιπὸν αὐτοὶ ἀνὰ ὁμάδας ὡς σμήνη κατσεικιδίων ἐρχονται νὰ καταθέσωσι τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πάππα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς χιλιάδες προσκυνητῶν ἀνέρχονται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ὅπου ἐμφανίζεται ὁ Πάππας, λειτουργεῖ καὶ παρελαύνει εἰτα μὲ βασιλικὴν ὄντως πομπὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν διὰ μέσου τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν κραυγαζόντων τότε—**Ζήτω ὁ Πάππας βασιλεύς!** Τὴν τελετὴν ταύτην ἀκολουθεῖ σειρά ἄλλων τοιούτων ἐν μετανοίαις, φωταψαῖς, μουσικαῖς, συναυλαῖς κτλ.

Εἰς τὴν τελευταίως τελεσθῆσαν ἐορτὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς τῶν προσκυνητῶν ἀκράτητος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἐφώναζε—**κάτω ὁ Οὐμβέρτος!** Ἀλλὰ πάραυτα δύω στρατιῶται τῆς παπικῆς φρουρᾶς τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ κρατητήριον.

Ὁ Δαμαλᾶς μας.—Γράφει ὁ Gil Blas, ὅταν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἡ κυρία Κεβράλ τῷ εἶπεν, *«κύριε θέλετε νὰ μοὶ δώσητε τὴν χεῖρα σας;* » Τὸ θέατρον ὅλο διεράγη εἰς γέλωτας· ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης κατὰ μικρὸν ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τὸ φιλόγελο ἀκροατήριόν του, δις δὲν ἐβράδυνε τοὺς γέλωτας νὰ διαδεχθῇ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ραγδαία χειροκροτήματα.

Μαύρη γυναῖκα. Ἐν Βιργινίᾳ ἡ Βαρβάρ Μύλλερ, μαύρη γυναῖκα, μορφῇ καὶ ψυχῇ, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, διότι ἐδολοφόνησε τὸν σύζυγόν της τῇ συνεργείᾳ νέου τινος μαύρου. Τὴν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἱκρίωμα ἐνδεδυμένην μὲ ὅλην τὴν δυνατόν φιλαρέσκειαν μπρυστὰ ἔς τὰ κάλλη, ὅχι πλέον «τ' εἶν' ὁ πόθος», ἀλλὰ «τ' εἶν' ὁ θάνατος» μουσελίνα λευκή, λευκαῖς κορδέλλαις εἰς τὸ κεφάλι καὶ πλουσίᾳ ἀνθοδέσμῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, νὰ ὁ στολισμός της, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐφρόντισε μὲ πολλὴν ἀπάθειαν ὑπὸ τῆς ὁποίας... ἔπασχε περισσῶς. Εἶχε τὴν ὀρεξιν νὰ γράψῃ ἐξομολόγησιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατηγόρει τὸν συνένοχόν της ὡς αἷτιον τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός της, καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὸν δεσμοφύλακα. Διεκήρυξε ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ τῆς χαρισθῇ ἡ ζωὴ καὶ νὰ δακτυλοδεικτῇται ὡς φονεὺς τοῦ συζύγου της. Ἐκοιμήθη ἡσυχὰ τὴν παραμονὴν, εἶδεν ὄνειρον μάλιστα, καὶ τὸ ὄνειρόν της τὸ εἶπεν εἰς τὸν δῆμιον. «Μ' ἐπήγαιναν νὰ πεθάνω, καὶ ἤλθε νὰ μοὺ περάσῃς τὸ βρόχο ἔς τὸ λαιμό· ὅταν ἐξαφνα μία δύναμις ἀκατανίκητος μ' ἐσήκωσε ψηλὰ ἐπάνω ἀπὸ τοὺς τοίχους τῆς φυλακῆς μου. Μοὺ φώναζες : σταμάτησε, Βαρβάρ, δὲν εἶμαι ἀκόμη ἑτοιμος· ἀλλὰ σὲ ἀπεχαιρέτισα μὲ τὸ χεῖρ μου καὶ σοὺ εἶπα : Καλαῖς ἀντάμωσες. Καὶ ἐξήκολούθησα νὰ σηκώνωμαι ἔς τὸν οὐρανὸν, καὶ μ' ἐκρατοῦσαν δύο ὠραῖα ἀγγελοῦδια ἔς τὸ πλευρό μου. Δὲν φοβοῦμαι τὸ θάνατον, καὶ ἤθελα νὰ στρέξῃ τὸ ὄνειρόν μου.» Ἀλλὰ τὸ ὄνειρόν της δὲν φαίνεται τόσῳ νὰ ἔστρεξε τῆς δυστυχοῦς, διότι ἐνεκα ἀνικανότητος τοῦ δημίου ἐβασανίσθη ἀρκετὰ ἐπὶ εἰκόσιν